

Slotrit - Auto's en motoren

Door Rein - 25 november 2019

De slotrit in de buurt houden van waar de meeste leden wonen is slim. De randstad en het groen hart bieden tenslotte veel mogelijkheden. Minder is dat eind oktober weinig mensen vrij nemen omdat de vrije dagen op zijn of ze deze sparen voor de feestdagen. Daarom is de ochtendspits extra druk. En dat heb ik geweten. Meer dan de helft van de aanloop tussen de files door manoeuvreren blijft vermoeiend. Desondanks keurig op tijd, als eerste deelnemer, aanwezig.

Peter zat op het terras van de Eendracht in Abcoude al aan de koffie en had de warme appeltaart uitgeprobeerd en goed bevonden. Op het terras? Jazeker want het mag dan wel oktober zijn maar de zon schijnt en heeft nog genoeg kracht om ons te warmen. En anders hadden we elkaar kunnen warmen want rond de 25 deelnemers is weer een mooie opkomst voor een slotrit. Die druppelen binnen en doen zich te goed aan de koffie, en de appeltaart. Gelardeerd met allerlei sterke verhalen natuurlijk. En ook een terugkerend ritueel, het rond de motoren draaien als een stel hitsige reuen rond een loopse teef. Prachtig!

Het terras van de Eendracht in Abcoude

Nico laat verstek gaan omdat hij de motor niet aan de praat krijgt. Maar Ted is er wel, inclusief een snee in zijn vinger. Dat is beter dan in de neus.

Peter houdt een mooie inleiding voor de rit en waarschuwt ons voor alle gevaren onderweg en belooft dat we genoeg vliegtuigen zullen zien, boven ons hoofd. We moesten maar eens onderweg gaan.

De A2 over en de Winkel volgen, dat is een watertje onder de rook van Amsterdam zuid-Oost. Die gaat over in de oude Waver en na heel veel bochtjes kom je dan vanzelf bij Uithoorn uit. Het blijft wonderlijk dat je op een steenworp afstand van Amsterdam zo'n mooi gebied hebt waar het heel rustig is. Behalve als er dan zo'n 25 motoren langs komen! Niet dat er overdreven veel lawaai gemaakt wordt door onze club. Volgens mij voldoen we allemaal nog wel aan de geluidsnorm. Ondanks een gemanipuleerde uitlaat of wat.

Uitzicht over de polder Ronde Hoep en de Waver

Peter heeft er nog wat ander water aan vastgeplakt om te volgen, de kromme Mijdrecht en de Hoef. Bij de Woerdense Verlaat verwacht ik eigenlijk dat we de Meije in zullen rijden (ik heb de

route vooraf niet bekeken) maar nee Peter heeft de rust van de bewoners gerespecteerd. De Meije is ook eigenlijk niet meer voor motoren geschikt, meer iets voor fietsers.

Wij buigen af richting Noorden en Vrouwenakker. Daar kun je weer water oppakken, het Amstel-Drechtkanaal, langs Langeraarseplassen naar de Vriezeloop en de Drecht. Dan kom je ook in de wereldplaats Bilderdam. Daar ben ik in het verleden nog wel eens doorheen gekomen, onderweg sluipend naar Schiphol. Niet dat ik daar stiekem naar toe wilde maar omdat de provinciale weg altijd vast stond.

Tussenstop bij Zevenhoven

Het is de bedoeling dat we vanaf Leimuiden over de Herenweg naar Rijnsaterwoude gaan. Maar wegwerkzaamheden verhinderen dat en we moeten een stukje om.

Binnendoor naar Woubrugge, daar zitten we wat fietsers en wandelaars

in de weg maar met wat geduld en elkaar de ruimte gunnen kom je er ook.

Een lokale bewoner ziet het allemaal meewarig aan. Wat een drukte op een doordeweekse dag.

Vergeet ik nog te vertellen dat we onderweg nog even gestopt zijn voor een rook en plaspaauze (deze laatste alleen voor de heren, sorry Liesbeth). Maar ook omdat we een deel van de stoet zijn kwijtgeraakt. Iemand heeft niet goed op zijn spiegel gelet en de achterliggers in de gaten gehouden. We hebben het voordeel dat de route vaak van tevoren wordt gedeeld zodat we de groep wel weer bij elkaar kunnen krijgen met behulp van de navigatie. Maar toch, opletten en stoppen als je de achterligger niet meer ziet in de spiegel.

Tussenstop bij Zevenhoven

Dan komt het geheel tot stilstand en is de boel weer compleet. Nu treffen we toch een paar verhitte en teleurgestelde koppen van de bijtrekkers. Bij de A4 gekomen hebben we zo'n 60 km door het groene hart gereden.

En nog steeds onder de rook van Amsterdam en de approaches van 36R en 06. Hier zie je echt wat we bedoelen met het 'Groene hart'. Prachtig water en weide gebied. Kronkelende dijkjes en lieflijke dorpjes.

De A4 doet ons weer terugkeren in de realiteit van de Randstad. Tussen Leiden en Voorschoten weer de snelweg af. Groep goed bij elkaar gehouden. Ik ben hier al een tijd niet meer in de buurt geweest en weet niet wat ik zie. Een grote bouwput. Verlegde wegen met rijplaten en allerlei extra lussen. Naar verluid is men hier begonnen om de A4 en de A44 met elkaar te verbinden. Weer een snelweg erbij aan de rand van het Groene hart.

Ik ben al even de weg kwijt als we bij het restaurant Waterfront Vlietland aankomen. Mooie plek aan een zandwinplas van Leiden en Voorschoten. Er is rekening met ons gehouden op het ter-

ras. Uit de wind en in het zonnetje. De bediening doet enorm zijn best om ons vlot te helpen. Geen geringe opgave met zo'n groep. Zeker als niet iedereen zijn bestelling nog weet zodra deze wordt geserveerd. Dat een kok zo snel zoveel uitsmijters op kan leveren is indrukwekkend. Ook nog wat kroketten en ander vaag gedoe op het bord voor de lijners.

Het afrekenen gaat zeer efficiënt en zorgt ervoor dat we redelijk op tijd weer verder kunnen.

Lunch op het terras van restaurant Waterfront Vlietland

Een aantal deelnemers haakt af vanwege andere verplichtingen of omdat zij het middagprogramma al kennen. Maar zo'n 20 deelnemers rijden door naar den Haag voor het automuseum Louwman. Daar mogen alleen klassieke auto's of gehandicapten voor de deur parkeren. Maar Peter heeft geregeld dat wij er met de motoren ook mogen staan. Indrukwekkende line-up van motoren voor een automuseum.

Parkeren voor de deur van museum Louwman

We scheiden nu de museumjaarkaart bezitters van het andere volk. Helaas hebben we het quotum voor groeps korting niet behaald dus zullen de laatsten het volle pond moeten betalen. De eerste mogen gratis naar binnen. Althans dat denken zij. Niet is voor niets, zij hebben bij de aanschaf van de museumjaarkaart al betaald. Hoeveel mensen halen die kaart er echt uit? Of moet je daarvoor met pensioen zijn? Dat zijn redelijk wat Sky Riders ook.

Je werkt dit museum van boven naar beneden af in de volgorde van de historie van de auto. Heel veel informatie en heel veel historisch materiaal. Het valt mij op dat hier zoveel echt oud materiaal staat. Ik had veel auto's verwacht van de tweede helft van de 20e eeuw maar het is andersom.

Museum Louwman - een indrukwekkende verzameling

Die Louwman is echt vroeg begonnen en heeft veel echt historisch materiaal zeker gesteld. Eigenlijk staat er relatief weinig van de tweede helft. Historisch goed gedocumenteerd. Als je alle bordjes leest loop je al snel achter op de groep. Ik kan het bijna niet laten en moet mijzelf af en toe dwingen om stukjes over te slaan omwille van de tijd. Want het museum sluit om vijf uur.

Te snel kom ik met Jaap beneden waar de rest rond het cafeteria hangt. Want de bediening werkt niet geheel mee. Er zijn gasten die het al hebben opgegeven en zonder verfrissing huiswaarts zijn getogen. Moest ik ook maar eens doen. De file wacht op mij. Dit keer meer dan de helft van de thuisreis door de file heen gewrongen. Bek af sluit ik het seizoen af en parkeer de motor in de garage.

Het ultieme motortransport - de motor kan zo de auto ingereden worden